

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206667
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718206667.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému P. I.F., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G. XXX/XXX, XXX XX A., o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.12.2018, ktorá bola doručená súdu dňa 14.12.2018, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy istiny 15.473,93 Eur s úrokom vyčísleným na sumu 1.435,61 Eur, ďalej zaplatenia úroku 10,49 % ročne z nezaplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.10.2015 uzatvoril jeho právny predchodca Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17 321 123 (zliúčený s ním od 01.08.2017) so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 626417 (ďalej len „úverová zmluva“). Na základe tejto zmluvy jeho právny predchodca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 17.000,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 25.10.2024. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli Obchodné podmienky (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov úverová zmluva obsahovať, sú uvedené nielen v samotnom texte úverovej zmluvy, ale aj v týchto ďalších dokumentoch. Náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ resp. v neskorších zneniach zákona písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) upravuje úverová zmluva v čl. 2 v spojení s VOP a OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia úverová zmluva neuvádza, nakoľko na základe úverovej zmluvy nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Ohľadne tejto náležitosti úverovej zmluvy poukázal na „prelomové“ rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uznesenie z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, uznesenie z 23.04.2018 sp.zn. 4Cdo/211/2017, uznesenie z 17.04.2018 sp.zn. 3Cdo/56/2018, uznesenie z 23.04.2018 sp.zn.

4Cdo/187/2017 a uznesenie z 26.09.2018 sp.zn. 4Cdo/65/2018. Ďalej v žalobe uviedol, že jeho právny predchodca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pri posudzovaní bonity žalovaného pri tom boli brané do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI), a to preverení záväzkov žalovaného ako žiadateľa o úver a ich splácania alebo boli vzaté do úvahy kreditné a debetné obraty na bežnom účte žalovaného ako klienta pre ktorého banka viedla bežný účet na základe čoho bola schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovaného. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto na základe Vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13.02.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s čl. 4 bod 3 a 5 úverovej zmluvy, a to po zaslaní upozornenia na omeškania a možnosť predčasného zosplatenia II. upomienkou zo dňa 19.04.2017. Dlžná istina ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 13.02.2018) predstavovala sumu vo výške 15.473,93 Eur. Žalovanému bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy úver vo výške 17.000,- Eur. Do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 1.526,07 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 15.473,93 Eur (poskytnutá suma 17.000,- Eur - splátky istiny spolu vo výške 1.526,07 Eur = 15.473,93 Eur). Dlžné úroky ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 13.02.2018) predstavovali sumu vo výške 1.435,61 Eur. Ide o dohodnutý úrok v zmysle úverovej zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru splatných do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 10,49 % ročne vyplýva z úverovej zmluvy. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Ohľadne nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku poukázal na skutočnosť, že zmluvné úroky naakumulované ku dňu predčasného zosplatenia sú vyčíslené pevnou sumou a tieto sa ďalej t.j. po predčasnom zosplatení už nenavyšujú. K uvedenému poukázal žalobca na rozhodovaciu prax súdov s odvolaním sa na konkrétne súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/542/2016 zo dňa 13.06.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/19/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/219/2017 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/78/2018 zo dňa 18.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/111/2017 zo 22.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/143/2017 z 19.04.2018). Ohľadne nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatení žalobca mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení s poukazom na § 502 ods. 1 a 3, § 499 a § 497 Obchodného zákonníka. I v uvedenom žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov s odvolaním sa na konkrétne súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/23/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/28/2017 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/193/2017 zo dňa 07.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/366/2017 zo dňa 30.11.2017 a ďalšie). Napokon poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 21.08.2014 sp.zn. 33Cdo/212/2014, podľa ktorého na uvedenú otázku má súdna prax i odborná literatúra už jednoznačnú odpoveď. V uvedenom žalobca poukázal v závere žaloby aj na návrh zákona (neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z.z.) z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník, ktorý obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie Občianskeho zákonníka: „úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565“. Táto navrhovaná zmena však nebola nikdy legislatívne prijatá a zákon č. 106/2014 Z.z. a ani žiadna iná zákonná novelizácia takého, ani obdobné ustanovenie, odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatení dlhu, neobsahuje.

2. Vo vyjadrení zo dňa 22.02.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.02.2019, žalobca k nároku na úroky z omeškania z nezaplatených úrokov poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/19/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/219/2017 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/111/2017 zo dňa 22.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/577/2016 zo dňa 31.10.2018 a ďalšie.

3. Uznesením sp.zn. 14Csp/81/2018-54 zo dňa 06.02.2019 súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote do 15-tich dní od doručenia uznesenia vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, a to podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej

len „CSP“). Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 15.04.2019 spolu so žalobou a jej prílohami. Žalovaný na uznesenie súdu nereagoval žiadnym spôsobom.

4. O žalobe žalobcu Okresný súd Zvolen rozhodol rozsudkom sp.zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.06.2019, ktorým uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu istiny 15.473,93 Eur, sumu zmluvného úroku 1.435,61 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,49 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému ďalej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (výrok III.). Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich zmluvu o úvere a ustanoveniami Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich spotrebiteľské zmluvy. Závazkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 626417 zo dňa 29.10.2015 považoval za spotrebiteľský a poskytnutý spotrebiteľský úver posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní zmluvy o úvere z hľadiska zákona č. 129/2010 Z.z. došiel súd k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. V konaní nebolo sporné medzi stranami, že žalovaný vyčerpал úver v plnej výške t.j. v sume 17.000,- Eur, avšak na istinu z úveru uhradil len čiastku 1.526,07 Eur, keď tak žalobcovi dlhuje na istine čiastku 15.473,93 Eur, ktorú súd žalobcovi z titulu istiny úveru priznal. Ďalej súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z úveru vyčíslených na čiastku 1.435,61 Eur do predčasného zosplatenia úveru, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy o úvere. Žalovaný sa zaviazal v zmluve o úvere splácať v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru dojednané úroky vo výške 10,49 % ročne, keď toto dojednanie vyplývalo priamo zo zmluvy o úvere a úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Žalovaný ku dňu predčasného zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 13.02.2018 dlhoval na úrokoch čiastku 1.435,61 Eur. Súd ďalej tiež priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 10,49 % ročne z nezaplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, t.j. po predčasnom zosplatení úveru až do zaplatenia, posúdil ako nedôvodný a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. V tejto súvislosti súd uviedol, že dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Podľa názoru súdu jednorazovým zosplatením úveru veriteľom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Úrok z úveru tak patrí veriteľovi len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a vzniká mu povinnosť platiť úroky z omeškania. Z týchto dôvodov mal za to, že nárok žalobcu na zaplatenie dojednaných úrokov z úveru po predčasnom zosplatení úveru nemožno priznať. Preto tento nárok zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v nadväznosti na § 262 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

5. Proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.06.2019 podal odvolanie žalobca.

6. O odvolaní žalobcu proti uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací. Tento rozsudkom sp.zn. 15Co/140/2019-180 zo dňa 22.01.2020 rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. potvrdil, rozsudok okresného súdu vo výroku III. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie t.j. okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti rozsudku okresného súdu žalobcom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do zosplatenia dlhu. Po zosplatení dlhu nastupuje režim platenia úroku

z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Poukázal na to, že tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Odvolací súd v tejto súvislosti doplnil, že zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, keď nastáva predčasne splatnosť úveru, že dochádza týmto k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úroku z omeškania. Odvolací súd tu tiež poukázal na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo/143/1998 (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/85/2013). Právne uvedený názor bol podrobený aj prieskumu ústavnosti, kde uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.09.2012, IV. ÚS 476/2012-14 je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úroku z omeškania a nie už úrokov z úveru. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup niektorých krajských súdov, ide o názory odlišné, ktoré nekorešpondujú s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít tak, ako to predpokladá článok 2 ods. 2 CSP. Pokiaľ žalobca v odvolaní ďalej poukazoval na to, že okresný súd nerozhodol o časti predmetu konania, a to o nároku žalobcu uplatneného v žalobe ako úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, touto časťou odvolania sa odvolací súd nemohol zaoberať. Odôvodnil to tým, že pokiaľ okresný súd nerozhodol v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, ako v tomto prípade o uvedenom úroku z omeškania, pri opomenutí rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania nastupuje režim doplnenia rozsudku v zmysle § 225 CSP. Odvolací súd preto nemá možnosť sa touto okolnosťou zaoberať v rámci preskúmania odvolania podaného žalobcom. O neexistujúcom výroku totiž odvolací súd nemá možnosť ako rozhodnúť (potvrdiť, zmeniť či zrušiť). Nakoľko je zrejmé, že odvolaním bol napadnutý rozsudok okresného súdu okrem zamietavého výroku aj v nadväzujúcom výroku o trovách konania, a keďže o celom nároku žalobcu okresný súd nerozhodol, pretože opomenul rozhodnúť o časti predmetu konania (o nároku žalobcu uplatneného v žalobe na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia) a vzhľadom na to, že rozhodnutie o trovách konania závisí od pomeru úspechu strany v konaní, odvolaciemu súdu nezostala iná možnosť, než rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zrušiť a v tejto časti vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie po vydaní dopĺňujúceho rozsudku.

8. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené je nepochybné, že okresný súd vo veci rozsudkom sp.zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.06.2019 opomenul rozhodnúť o celom nároku žalobcu uplatneného žalobou, keď nerozhodol o nároku žalobcu uplatneného v žalobe na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, nárok na zaplatenie zmluvného úroku ako takého vyčísleného na sumu 1.435,61 Eur rozhodol týmto rozsudkom, keď tento nárok žalobcovi priznal.

11. Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

12. V súdnej veci žalobca tak v tomto prípade, pokiaľ zistil, že okresný súd opomenul rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania, mal podať návrh pokiaľ súd rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť nedoplnil aj bez návrhu, na jeho doplnenie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, teda v rovnakej lehote ako je lehota na podanie odvolania. Žalobca túto skutočnosť namietal v odvolaní proti rozsudku okresného súdu, teda namietal, že súd nerozhodol o časti jeho nároku uplatneného žalobou, keď nerozhodol o nároku na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia. Vychádzajúc z názoru odvolacieho súdu vysloveného v rozsudku,

ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu, že túto námietku je potrebné vychádzať z princípu bezformálnosti procesných úkonov posúdiť podľa obsahu ako návrh na doplnenie rozsudku, okresný súd v súlade s týmto názorom na základe tejto námietky žalobcu, ktorú súd posúdil v zmysle § 225 ods. 1 CSP ako návrh na doplnenie rozsudku podaný žalobcom v zákonnej lehote 15 dní od doručenia rozsudku v rámci podaného odvolania, rozhodol o tomto nároku žalobcu dopĺňacím rozsudkom v zmysle § 225 ods. 2 CSP, podľa ktorého doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

13. Dopĺňacím rozsudkom súd rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, keď žalobca žalobou tento nárok uplatnil, pričom okresný súd skutočne opomenul rozhodnúť o tomto nároku žalobcu v rozsudku sp.zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.06.2019. Žalobca tak dôvodne v rámci odvolania podal v zákonom stanovenej lehote návrh na doplnenie rozsudku.

14. Tento nárok žalobca v žalobe uplatnil, pričom po jeho posúdení súd dospel k záveru, že tento nárok je dôvodný a preto žalobe žalobcu ohľadne tohto nároku vyhovel a uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy zmluvných úrokov vyčíslených ku dňu predčasného zosplatenia úveru na sumu 1.435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia.

15. Nárok na zaplatenie vyčíslených zmluvných úrokov z úveru na sumu 1.435,61 Eur, ktoré žalobca vyčíslil do predčasného zosplatenia úveru, teda do dňa 13.02.2018, okresný súd už priznal právoplatným rozsudkom sp.zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.06.2019, keď rozsudok Okresného súdu Zvolen ohľadne tohto prisúdeného nároku žalobcovi nadobudol právoplatnosť dňa 26.02.2020 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp.zn. 15Co/140/2019-180 zo dňa 22.01.2020.

16. V súdnej veci, tak ako vyplýva z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.10.2015 sa zmluvné strany, teda veriteľ v postavení dodávateľa (právny predchodca žalobcu) a žalovaný v postavení dlžníka, spotrebiteľa, dohodli na platení úroku z poskytnutých finančných prostriedkov vo výške dohodnutej úrokovej sadzby 10,49 % ročne, ktorá bola dojednaná ako fixná. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v splátkach vo výške 245,05 Eur mesačne, keď splátka pozostávala z istiny, tiež z úrokov. V zmysle článku 1.1.1 Obchodných podmienok pre poskytovanie spotrebiteľských úverov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „obchodné podmienky“) strany si dojednali, že splátka úveru bude predstavovať pravidelnú anuitnú splátku, spravidla mesačnú, ktorá je zložená zo splátky istiny a splátky úroku. V zmysle článku 7.7.1 Obchodných podmienok, úver sa úročil dohodnutou úrokovou sadzbou s tým, že v zmysle tohto istého článku 7.7.2 úroková sadzba sa nemohla veriteľom jednostranne zmeniť počas obdobia platnosti úrokovej sadzby. Hoci Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, nie je tým dotknuté právo účastníkov zmluvného vzťahu dohodnúť, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny. Aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. je nepochybné, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom patria aj dohodnuté úroky, pričom strany sporu sa zmluvne dohodli na úrokovej sadzbe poskytnutého úveru, pričom sa zároveň dohodli na výške anuitnej splátky tak, ako súd už dôvodí v tomto rozsudku. Dohodnuté úroky podľa zmluvných podmienok sa stali súčasťou anuitnej splátky z čoho vyplýva, že dohodnuté úroky sa stávajú súčasťou istiny. Z ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú príslušenstvom pohľadávky, ktorým sa v zmysle tohto ustanovenia v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v ustanovení § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu k zmene ktorého dochádza priamo zo zákona v prípade omeškania dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový. Pretrváva iba povinnosť uhradiť už úroky (zmluvné úroky z úveru), na ktoré vznikol nárok. Tým, že včas dlžník nezaplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva. Hoci Obchodný, ani Občiansky zákonník právne neupravujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, právo zmluvných strán dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny dotknuté tým nie je, a teda následne nie je tým dotknuté ani právo veriteľa požadovať, aby dlžník v prípade omeškania s platením takto zvýšenej istiny (o dohodnuté úroky) zaplatil veriteľovi aj dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak len vo výške, ktorá vyplýva z ustanovenia § 517 ods.

2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Nakoľko zmluvné strany sa v danom prípade dojednali, že zmluvné úroky sa stávajú súčasťou istiny, môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver, ktoré boli právoplatne prisúdené do predčasného zosplatnenia istiny žalobcovi v sume 1.435,61 Eur. Výška úrokov z omeškania v zmysle už uvedeného nariadenia je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške, a preto súd žalobe žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplatenej sumy zmluvných úrokov vyčíslených ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vyhovel. V tomto smere súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.06.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, tiež uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014.

18. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), majú však iný právny dôvod a veriteľ ich tak môže požadovať vedľa seba.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a to tak, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania, t.j. v rozsahu 100 %, keďže bol plne úspešný čo do istiny a väčšej časti žalovaného príslušenstva, neúspešný bol v nepatrnej časti žalovaného príslušenstva oproti prisúdenej istine a časti žalovaného príslušenstva.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).